

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain, maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain ja Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain 3 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi maatalouden tukien toimeenpanosta annettua lakia, maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettua lakia ja Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annettua lakia.

Maatalouden tukien toimeenpanosta annettua lakia muutettaisiin siten, että kasvinsuojeluai-
neiden täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaan liittyvät ohjaus- ja valvontatehtävät
siirrettäisiin Elintarviketurvallisuusvirastolta Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hoidettaviksi
vuoden 2016 alusta. Lakia ehdotetaan muutettavaksi lisäksi siten, että elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskuksen myöntämiin tukiin liittyviä tehtäviä voitaisiin keskittää jonkin keskuksen
tai joidenkin keskusten tehtäväksi. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset maitorekisteristä,
jotka ovat tarpeen maidontuotannon perusteella myönnettävän tuen suunnittelua, hallinnointia,
myöntämistä ja valvontaa varten. Lisäksi lakiin ehdotetaan tehtäväksi joitain tarpeelliseksi
katsottuja vähäisiä muutoksia.

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettua lakia ehdotetaan täsmennettäväksi nuo-
rille viljelijöille myönnettävän tuen osalta siten, että sitä voitaisiin myöntää enintään viiden
vuoden ajan Euroopan unionin suorien tukien järjestelmässä myönnettävää nuoren viljelijän
tukea vastaavasti. Lisäksi ehdotetaan luovuttavaksi mahdollisuudesta poiketa kotieläintalou-
den tukien myöntämisen edellytyksenä olevasta vähimmäispinta-alasta.

Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annettua lakia ehdotetaan täsmennettäväksi si-
ten, että suorina tukina maksettavassa tukimäärässä otettaisiin huomioon Euroopan unionin
lainsäädännön rahoituskuria koskevat säännökset.

Esitys liittyy valtion vuoden 2016 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yh-
teydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö

Maatalouden tukien toimeenpanosta annettu laki (192/2013), jäljempänä *toimeenpanolaki*, tuli voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2013. Toimeenpanolakia sovelletaan Euroopan unionin suostuista maataloudelle annetun lain (193/2013), jäljempänä *suorien tukien laki*, eräistä ohjelma- perusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014), jäljempänä *ohjelma- perusteisten viljelijäkorvausten laki*, ja maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *kansallisten tukien laki*, nojalla myönnettävien tukien ja korvausten toimeenpanoon. Toimeenpanolaissa säädetään keskitetysti muun muassa eri viranomaisten tehtävistä ja toimivallasta, tuen hakumenettelystä, tukihakemuksen käsittelystä viranomaisessa ja päätöksenteosta, valvonnasta ja valvontaseuraamuksista, tuen takaisinperinnästä ja takaisin- perittävästä määrästä sekä viranomaisen oikeudesta tietojensaantiin.

Vaikka toimeenpanolaissa säädetään kansallisesti edellä mainittujen lakien nojalla myönnettä- vien tukien ja korvausten toimeenpanosta, säännökset esimerkiksi maatalousrahastoista (Eu- roopan maatalouden tukirahasto ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto) mak- settavista menoista ja budjettikurista, tietyt säännökset tukihakemuksista ja niiden jättämisestä, yhdenntystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä, hallinnollisesta ja paikan päällä tehtävästä valvonnasta, valvontamääristä ja valvonnan sisällöstä sekä valvontaseuraamuksista perustuvat jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaan Euroopan unionin lainsäädäntöön. Edellä mainituilta osin merkitystä on erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta annetulla Eu- roopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1306/2013, jäljempänä *horisonta- aliasetus*, ja horisontaaliasetuksen nojalla annetuilla Euroopan parlamentin ja neuvoston ase- tuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäamis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 640/2014, jäljempänä *hallintoasetus*, ja Euroopan parla- mentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdenntetyn hallin- to- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osal- ta annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 809/2014, jäljempänä *valvonta- asetus*. Horisontaaliasetus sisältää ensinnäkin maatalousrahastoja koskevat yleiset säännökset ja säännökset rahastojen varainhoidosta kuten budjetti- ja rahoituskurista. Horisontaaliasetuk- seen sisältyy myös säännökset valvontajärjestelmistä ja seuraamuksista, mitkä säännökset koskevat muun muassa tarkastusten yleisiä periaatteita, hallinnollisia seuraamuksia, yhdennt- tyä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia sekä komission tiedonsaantioikeutta. Hallintoasetuksessa säädetään muun muassa yhdenntetyn hallinto- ja val- vontajärjestelmän järjestelmävaatimuksista, tukihakemuksista ja niiden jättämisestä sekä hal- linnollisista seuraamuksista eri tukimuodoissa ja eri tilanteissa. Valvonta-asetukseen sisältyy puolestaan tarkemmat säännökset muun muassa yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestel- mästä, hallinnollisesta ja paikan päällä tehtävästä valvonnasta, valvontamääristä ja valvonta- kohteiden valinnasta sekä valvonnan sisällöstä. Siltä osin kuin toimeenpanolaissa on ollut tar- peen säätää edellä mainittuihin Euroopan unionin asetuksiin sisältyvistä seikoista, toimeenpa- nolaissa viitataan suurelta osin suoraan mainittuihin asetuksiin ja niiden säännöksiin.

Toimeenpanolain 2 lukuun sisältyy säännökset viranomaisten tehtävistä ja toimivallasta. Toi- meenpanolain mukaan toimivaltaisia viranomaisia eri tukien ja korvausten myöntämisessä

ovat Maaseutuvirasto, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, Ahvenanmaan valtionvirasto ja kunnat myönnettävästä tuesta tai korvauksesta riippuen. Yleistäen voi todeta, että kunta tekee toimeenpanolain 11 §:n 1 momentin nojalla päätöksen kaikkien muiden suorien tukien lain, ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain ja kansallisten tukien lain nojalla myönnettävistä tuista ja korvauksista kuin niistä tuista ja korvauksista, joiden myöntäminen on toimeenpanolaissa säädetty Maaseutuviraston tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtäväksi. Kunta tekee myös päätöksen suorien tukien lain 5 §:ssä tarkoitetusta ennakkoluvasta pysyvän laitumen siirtämiseksi muuhun käyttöön. Toimeenpanolakiin ei sisälly nimenomaista säännöstä siitä viranomaisesta, joka tekee päätöksen suorien tukien lain 6 ja 6 a §:ssä tarkoitettua ennallistamisvelvoitteesta. Maaseutuvirasto on toimeenpanolain 6 §:n 2 momentin nojalla toimivaltainen viranomainen tekemään päätöksen kansallisten tukien lain nojalla myönnettävästä kuljetusavustuksesta sekä ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain nojalla myönnettävästä ympäristökorvauksesta, kun korvauksen perusteena alkuperäiskasvien varmuusko-koelmien ylläpitoa koskeva sopimus tai alkuperäisrotujen perimän säilytystä koskeva sopimus. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekee puolestaan toimeenpanolain 8 §:n 1 momentin nojalla päätöksen ohjelmaperusteisten viljelijätukien lain nojalla myönnettävistä luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta, ei-tuotannollisten investointien korvauksesta, maatilojen neuvonnan korvauksesta ja eräistä ympäristökorvauksista (kuten kurki-, hanhi- ja joutsenpeltot ja kosteikkojen hoito) sekä kansallisten tukien lain nojalla myönnettävästä puutarhatuotteiden sekä metsämarjojen ja -sienten varastoinnin tuesta, kasvihuonetuotannon tuesta, porotalouden tuesta ja mehiläistalouden tuesta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekee lisäksi tiettyjä tukioikeuksiin liittyviä päätöksiä kuten päätöksen kansallisesta varannosta myönnettävistä tukioikeuksista sekä käyttämättömien tai perusteettomasti myönnettyjen tukioikeuksien luovuttamisesta.

Toimeenpanolain 12 §:ssä säädetään viranomaisten toimivallasta. Toimeenpanolain 12 §:n 1 momentin mukaan toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella maatalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella pääosa maatalan pelloista sijaitsee. Toimeenpanolain alueellisen toimivallan pääsäännöstä on tiettyjä poikkeuksia, joista säädetään toimeenpanolain 12 §:n 2 ja 3 momentissa. Toimeenpanolain 12 §:n 2 momentin poikkeukset alueellisen toimivallan määräytymisen pääsäännöstä koskevat kansallisten tukien lain nojalla myönnettäviä metsämarjojen ja sienten varastointitukea ja mehiläistalouden tukea sekä ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain nojalla myönnettävää ei-tuotannollisen investoinnin korvausta sekä tiettyjä ympäristösopimuksia kosteikkojen hoitoa tai maatalouden monimuotoisuutta ja maisemanhoitoa koskevista toimenpiteistä. Toimeenpanolain 12 §:n 3 momentin mukaan porotalouden tukea koskevassa asiassa toimivaltainen viranomainen on Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Toimeenpanolakiin ei sisälly elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueellisen toimivallan osalta vastaavaa säännöstä kuin esimerkiksi maatalouden rakennetuista annettuun lakiin (1476/2007), jonka 30 §:n mukaan pääsäännön mukaisesta toimivaltaisesta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta voidaan poiketa, jos elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) nojalla toimivallasta muuta säädetään. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1392/2014) säädetään muun muassa eri elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten erikoistumistehtävistä eli sellaisista tehtävistä, joiden hoitaminen on keskitetty yhteen tai joihinkin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

Suorien tukien laki tuli voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2013 ja sillä on pantu täytäntöön yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1307/2013, jäljempänä *tukiasetus*, siltä osin, kuin tukiasetuksen täytäntöönpano edellyttää

kansallista sääntelyä. Suorien tukien lakiin sisältyy säännökset muun muassa suorien tukien lain nojalla myönnettävistä tuista eli perustuesta, viherryttämistuesta, nuoren viljelijän tuesta ja tuotantosidonnaisista tuista. Suorien tukien lain nojalla voidaan myöntää tuotantosidonnaisena tukena lypsylehmäpalkkiota, nautapalkkiota, peltokasvipalkkiota sekä lammis- ja vuohipalkkiota. Suorien tukien lakiin sisältyy myös säännökset pysyvien laidunten ja pysyvän nurmen säilyttämisvelvollisuudesta sekä säilyttämisvelvollisuuteen liittyvästä ennakkolupamenetelmästä ja ennallistamisvelvoitteesta, mitkä ovat osa suorien tukien järjestelmän kokonaisuutta. Lain nojalla myönnettävistä tuista sekä näiden myöntämisen tarkemmista edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksilla. Viljelijöille maksettavien suorien tukien rahamäärässä tulee ottaa huomioon jäsenvaltiossa suoraan sovellettavan horisontaaliasetuksen 26 artiklan (Rahoituskuri) säännökset.

Ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten laki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015 ja siinä säädetään puolestaan niistä korvauksista, jotka on sisällytetty Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaan 2014—2020 ja joista säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (Maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä *maaseutuasetus*, sekä maatilojen neuvonnan korvauksesta. Ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain nojalla voidaan myöntää muun muassa luonnonhaittakorvausta, ympäristökorvausta, luonnonmukaisen tuotannon korvausta ja eläinten hyvinvointikorvausta. Ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain nojalla myönnettävien korvausten yksityiskohdista, kuten korvaukseen oikeuttavien toimenpiteiden sisällöstä ja muista korvausten tarkemmista ehdoista sekä korvausten määrästä, säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksilla.

Kansallisten tukien laki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja siinä säädetään niistä tuloista, joita komission päätösten mukaan voidaan Suomessa myöntää ja maksaa kansallisista varoista sekä näiden tukien saamisen edellytyksistä. Kansallisten tukien lain nojalla voidaan myöntää kansallisena tukena ensinnäkin Etelä-Suomen kansallista tukea kotieläintaloudelle, kasvintuotannolle, kasvihuonetuotannolle ja puutarhatuotteiden varastoinnille. Pohjoiselle alueelle voidaan puolestaan myöntää tukea kasvintuotannolle, kotieläintaloudelle, kasvihuonetuotannolle, puutarhatuotteiden varastoinnille, metsämarjojen ja -sienten varastoinnille, porotaloudelle, kotieläintalouden palveluille, maidon ja lihan kuljetusavustuksena sekä muuna pohjoisena tukena. Kansallisten tukien lakiin sisältyy eri tukimuotoja koskevien säännösten lisäksi säännökset tukien määrätymisperusteista, tukien yleisistä alentamisperusteista, myöhästymis- ja valvontaseuraamuksista, tietyistä tuen maksamisen edellytyksistä, tukihakemuksen peruuttamisesta sekä asiakirjojen säilyttämisestä. Edellä mainituista seikoista voidaan antaa kansallisten tukien lain nojalla tarkempia säännöksiä pääsääntöisesti valtioneuvoston asetuksella.

1.2 Täydentävät ehdot sekä täydentävien ehtojen ja kasvinsuojeluaineiden valvonta

Suorien tukien lain ja valtaosan ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain nojalla myönnettävien tukien ja korvausten saamisen yhtenä edellytyksenä on, että tuensaaja noudattaa täydentäviä ehtoja. Täydentävillä ehdoilla tarkoitetaan suorien tukien lain 4 §:n ja ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten lain 4 §:n mukaan horisontaaliasetuksen 91—95 artiklassa tarkoitettuja täydentäviä ehtoja. Täydentäviin ehtoihin kuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset. Lakisääteiset hoitovaatimukset ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset koskevat ympäristön, ilmastonmuutoksen ja maan hyvän maatalouskunnan alaa, kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden alaa ja eläinten hyvinvoinnin alaa. Horisontaaliasetuksen liitteessä II säädetään horisontaaliasetuksen 93 artiklaa tarkemmin lakisääteisten hoitovaatimusten sisällöstä (hoitovaatimus 1—13) ja maan hyvän maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista (toimenpidevaatimus 1—7).

Yksi täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista on kasvinsuojeluaineet (hoitovaatimus 10).

Euroopan unionin yhteiseen maatalouspolitiikkaan on sisällytetty täydentävien ehtojen järjestelmällä ympäristöä, ilmastomuutosta, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevat perusvaatimukset. Täydentävien ehtojen järjestelmän tarkoituksena on edistää kestävää maataloutta tekemällä tuensaajat tietoisemmiksi täydentävien ehtojen perusvaatimusten noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada Euroopan unionin yhteinen maatalouspolitiikka vastaamaan yhteiskunnan odotuksia lisäämällä maatalouspolitiikan yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien politiikkojen kanssa.

Täydentävien ehtojen valvonnasta säädetään kansallisesti toimeenpanolaissa ja toimeenpanolain nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta (7/2015). Euroopan unionin lainsäädäntöön sisältyy puolestaan hyvin yksityiskohtaista sääntelyä muun muassa valvonnasta ja sen sisällöstä, valvonnassa noudatettavasta menettelystä, valvontamääristä, valvontakohteiden valinnasta ja valvontaseuraamuksista, mistä säädetään Euroopan unionin lainsäädännössä erityisesti edellä sanotun mukaisesti horisontaaliasetuksessa sekä sen nojalla annetuissa hallintoasetuksissa ja valvonta-asetuksissa. Täydentävien ehtojen valvontajärjestelmään sisältyy muun muassa se periaate, että myönnettävien suorien tukien tai ohjelmaerusteisten viljelijäkorvausten määrää alennetaan tai ne evätään, jos tuenhakija ei noudata täydentävien ehtojen vaatimuksia eli esimerkiksi eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia.

Toimeenpanolain mukaan täydentävien ehtojen valvontaan liittyviä tehtäviä hoitavat Maaseutuvirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja aluehallintovirasto. Täydentävien ehtojen valvontajärjestelmä kattaa usean eri alan säännösten noudattamisen valvontaa ja eri viranomaisten toimivalta ja tehtävät riippuvat täydentävien ehtojen valvontaan liittyvän tehtävän sisällöstä sekä valvottavana olevasta hoito- tai toimenpidevaatimuksesta. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa valvotaan horisontaaliasetuksen liitteen II hoitovaatimuksessa 10 tarkoitetun säädöksen eli Euroopan parlamentin ja neuvoston kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta ja direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1107/2009, jäljempänä *kasvinsuojeluaineasetus*, 55 artiklan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä tarkoitettujen seikkojen noudattamista. Mainitut virkkeet koskevat kasvinsuojeluaineiden asianmukaista käyttöä hyvää kasvinsuojelukäytäntöä noudattaen myyntipäällyksessä annettujen ohjeiden ja merkintöjen mukaisesti. Käytännössä kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnasta tarkastetaan ensinnäkin, että kasvinsuojeluaineiden käyttäjä on käyttänyt vain Suomessa hyväksyttyjä kasvinsuojeluaineita ja että tämä on käyttänyt kasvinsuojeluaineita niiden myyntipäällyksessä olevien ohjeiden ja merkintöjen mukaisesti. Tiedot on tarkastettu tuensaajan kasvinsuojeluaineiden käyttökirjanpidosta. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa tarkastetaan myös, että kasvinsuojeluaineet säilytetään erillään elintarvikkeista ja rehuista sekä lasten ulottumattomissa ja myyntipäällyksessä annettujen ohjeiden ja merkintöjen mukaisesti. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan suorittaminen edellyttää sitä, että valvottavalla tilalla käydään paikan päällä.

Toimeenpanolain 7 §:n mukaan Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaa kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden ja eläinten hyvinvoinnin aloilla ja osallistuu valvonnan kehittämiseen. Elintarviketurvallisuusvirasto

vastaa siten kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ohjauksesta, suunnittelusta, seurannasta ja raportoinnista sekä ohjaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tarkastajia, jotka suorittavat varsinaiset paikan päällä tehtävät tarkastukset. Elintarviketurvallisuusvirasto laatii elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille tarkastuksia varten valvontaohjeet ja kouluttaa tarkastajia sekä laatii esimerkiksi valvontapöytäkirjalomakkeita ja muuta tarkastuksessa tarvittavaa materiaalia. Lisäksi Elintarviketurvallisuusvirasto tiedottaa tuensajille kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen vaatimuksista.

Toimeenpanolain 22 §:n mukaan Elintarviketurvallisuusvirasto valitsee otannalla tilat valvontaan muiden täydentävien ehtojen kuin hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten osalta. Valvonta-asetuksen 68 artiklan mukaan täydentävien ehtojen valvonnassa on valvottava yksi prosentti tiettyjä maataloustukia hakeneista tiloista, joista valvonta-asetuksen 69 artiklan mukaan 20—25 prosenttia on valittava valvontaan satunnaisesti ja 75—80 prosenttia riskianalyysia käyttäen. Valvottavat tilat valitaan otannalla ja yhden prosentin vuosittainen valvontavaatimus tarkoittaa tällä hetkellä noin 550 maatilan valvontaa kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen osalta. Täydentävien ehtojen eri aloille tehdään osittain erilaisia otantoja. Elintarviketurvallisuusviraston tehtävänä on tällä hetkellä päättää ottaen huomioon esimerkiksi valvonnan tulokset, mitä seikkoja kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen otannassa painotetaan ja mikä määrä eri tiloja valvontaan otetaan valitaan. Tietojärjestelmistä tehtävät valvontaotanta-ajot suorittaa käytännössä Maanmittauslaitos Elintarviketurvallisuusviraston antamien ohjeiden mukaisesti.

Kemikaalivalvontaan liittyvät viranomaistehtävät järjestettiin Suomessa uudella tavalla vuoden 2011 alusta lukien, kun aiemmin Elintarviketurvallisuusvirastossa, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastossa ja Suomen ympäristökeskuksessa hoidetut kemikaalivalvonnan viranomaistehtävät siirrettiin ja keskitettiin Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon. Mainittuihin tehtäviin kuuluivat muun muassa kasvinsuojeluaineita ja biosideja koskevat viranomaistehtävät kuten tehoaineiden ja valmisteiden riskinarviointi, valmisteiden hyväksyntä sekä valvonnan ohjaus. Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle siirrettiin myös kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 sekä aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1272/2008 liittyvät kemikaalivalvonnan viranomaistehtävät, jotka koskevat muun muassa teollisuuskemikaaleja.

Vuoden 2011 alusta voimaan tullessa kemikaalivalvontaan liittyvien viranomaistehtävien uudelleenjärjestelyssä päädyttiin jättämään kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ohjaus- ja valvontatehtävä Elintarviketurvallisuusvirastolle, koska maatalouden tukiin liittyviä valvontatehtäviä ei haluttu jakaa useammalle eri viranomaiselle kuin mitä maataloustukien valvontaan tuolloin liittyi. Vuoden 2011 jälkeisenä aikana on kuitenkin käynyt ilmi, että kasvinsuojeluaineiden käytön valvonnan ohjauksen jakaantuminen eri viranomaisille on tuonut haasteita tiedon kulkuun ja aiheuttanut epäselvyyttä toimijoiden keskuudessa. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ohjaus vaatii kasvinsuojeluaineiden asiantuntemusta, joten käytännössä Elintarviketurvallisuusvirasto on joutunut ohjaamaan kasvinsuojeluaineisiin ja kasvinsuojeluaineiden käytön tavanomaiseen valvontaan liittyviä kysymyksiä Turvallisuus- ja kemikaaliviraston vastattavaksi sekä pyytämään asiantuntija-apua ohjeistukseen ja tiedotukseen.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto vastaa tällä hetkellä laajasta kasvinsuojeluaineita koskevasta viranomaistehtävästä, joka koostuu kasvinsuojeluaineita ja niiden käyttöä koskevan lainsäädännön toimeenpanosta. Toimeenpanotehtäviin kuuluvat muun muassa riskinarviointi-, hyväksymis- ja rekisteröintiasiat sekä kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja kauppaan liittyvät valvontatehtävät. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa valvotaan saman lainsäädännön eli kasvinsuojeluaineasetuksen sekä kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) ja sen nojalla annettujen alemmanasteisten säännösten noudattamista kuin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston vastuulla nykyisinkin olevassa kasvinsuojeluaineiden valvonnassa.

1.3 Maa- ja puutarhatalouden kansalliset tuet

Maatalouden kansallisten tukien järjestelmän perusrakenne muotoutui Suomen Euroopan unioniin liittymisneuvotteluissa. Tuolloin sovittiin koko maassa vuosina 1995—1999 maksettusta siirtymäkauden tuesta ja pitkäaikaisesta pohjoisesta tuesta artiklan 142 perusteella Keski- ja Pohjois-Suomessa (C-tukialueet). Lisäksi sovittiin mahdollisuudesta maksaa tukea jäljelle jäävien vakavien vaikeuksien johdosta liittymissopimuksen artiklan 141 perusteella. Artiklan sanamuoto ei rajaa sen soveltamisaluetta, mutta käytännössä artiklaan 141 perustuvia tukia on maksettu Etelä-Suomessa tukialueilla A ja B. Kansallisten tukien järjestelmä on täydentynyt jäsenyysaikana Suomen tekemien esitysten ja komission kanssa käytyjen neuvotteluiden tuloksena. Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista säädetään edellä sanotun mukaisesti kansallisten tukien laissa ja sen nojalla annetuissa valtioneuvoston asetuksissa, joista valtaosa annetaan vuosittain kutakin tukivuotta koskien.

Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen yhteydessä maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1308/2013, jäljempänä *markkinajärjestelyasetus*, sisällytettiin Etelä-Suomen kansallisia tukia koskeva artikla 214 a (Kansalliset maksut tietyille alueille Suomessa). Mainitun artiklan perustella Suomi voi myöntää kaudella 2014—2020 tuottajille kansallisia tukia, jos komissio myöntää tähän luvan. Komissio antoi 4 päivänä helmikuuta 2014 päätöksen K(2014)510, jolla komissio hyväksyi Suomen esityksen vuosina 2014—2020 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta. Vuosina 2015—2020 voidaan edellä mainitun komission päätöksen mukaisesti myöntää Etelä-Suomen kansallisena tukena sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotettua tukea (sianliha ja siat, munivat kanat ja muu siipikarja) sekä tukea puutarhataloudelle (kasvihuoneet ja puutarhatuotteiden varastointi). Vuonna 2015 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta säädetään vuodelta 2015 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (23/2015).

Vaikka artiklan 142 perusteella maksettava tuki on pitkäaikainen pohjoinen tuki, tukijärjestelmän sisältöä on jotain kertoja muutettu Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan muutostilanteissa. Viimeksi pohjoisesta tuesta on neuvoteltu komission kanssa vuonna 2008 ja neuvottelujen tuloksena komissio teki 30 päivänä huhtikuuta 2009 päätöksen (K(2009) 3067 lopullinen) Suomen pohjoisten alueiden maataloutta koskevasta pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmästä, jota on sovellettu 1 päivästä tammikuuta 2009. Mainitun tukiohjelmaesityksen perusteella tukea maksetaan kuudelle pääryhmälle: 1) maito, 2) märehitijät (naudanlihantuotanto, lammas- ja vuohitalous sekä hevostalous), 3) siat ja siipikarja (sikatalous, kananmunien tuotanto ja siipikarjanlihan tuotanto), 4) puutarhatalous (kasvihuonetuotanto ja puutarhatuotteiden varastointi), 5) kasvintuotanto ja 6) muut pohjoisen tuet (porotalous, metsämarjojen ja -sienten varastointituki, maidon ja lihan kuljetustuki sekä tuki kotieläintaloudelle välttämättömien palveluiden turvaamiseksi syrjäisimmillä alueilla). Edellä mainittua pohjoisen tuen päätöstä on viimeksi muutettu komission 30 päivänä huhtikuuta 2015 antamalla

päätöksellä (K(2015) 2790 lopullinen). Viimeksi mainitun komission päätöksen mukaan pohjoista tukea voidaan edelleen maksaa edellä mainituille kuudelle pääryhmälle, nuorille viljelijöille maksetaan tukea pääosin samoin perustein kuin Euroopan unionin suorien tukien järjestelmässä ja maidon litrakohtaista tukea voidaan edelleen maksaa Suomen pohjoisilla alueilla, mutta tuotantomäärän seurantajakso muuttuu kalenterivuodeksi vuoden 2015 alusta lukien. Vuonna 2015 maksettavasta kansallisesta tuesta Suomen pohjoisille alueille säädetään vuodelta 2015 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (44/2015).

Maidon tuotantomääriin perustuvien kansallisten tukien myöntämisestä säädetään ensinnäkin kansallisten tukien laissa ja erityisesti mainitun lain 10 §:ssä (Kotieläintalouden tuet). Tuen saamisen tarkemmista ehdoista säädetään tarkemmin edellä mainitussa valtioneuvoston asetuksessa 44/2015, jonka 10 §:n 1 momentin mukaan Suomen pohjoisilla alueilla voidaan myöntää maidon tuotantotukea hakijalta vuonna 2015 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä maidosta tai maidon suoramyynnistä. Edelleen mainitun asetuksen 10 §:n 2 momentin mukaan maidon tuotantotukea maksetaan meijerin ilmoittamien kuukausittaisten tuotantotietojen perusteella tai viljelijän ilmoittamien suoramyyntimaidon määrien mukaan. Maidon tuotantotuen myöntämiselle on kuitenkin tiettyjä asetuksen 10 §:stä tarkemmin ilmeneviä rajoituksia. Maidon tuotantotukena maksettavaa määrää on rajoittanut 1 päivään huhtikuuta 2015 saakka Euroopan unionin maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmä, josta on säädetty erityisesti maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 artikloissa 65–84 sekä kansallisesti Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetussa laissa (355/1995), joka oli voimassa 31 päivään maaliskuuta 2015. Maitokiintiöjärjestelmässä maidontuottajille vahvistettiin tilakohtainen viitemäärä ja maidon kiintiöjärjestelmään liittyvät maidontuotantoon liittyvät tuottajakohdaiset tiedot rekisteröitiin Maaseutuviraston ylläpitämään kiintiörekisteriin, josta säädettiin hyvin yleisluonteisesti edellä mainitun lain 355/1995 3 §:ssä. Maa- ja metsätalousministeriö ei ole antanut tarkempia määräyksiä kiintiörekisterin sisällöstä ja järjestämisestä laissa olleesta valtuussäännöksestä huolimatta. Euroopan unionin maitokiintiöjärjestelmän lakattua huhtikuun 2015 alusta lukien, kansallisesti rahoitettu maidon tuotantotuki on edelleen maksettu maidontuotannon määrän perusteella. Meijeriin toimitetun maidon osalta kansallinen maidon tuotantotuki on maksettu maitokiintiöjärjestelmän lakkaamisesta huolimatta edelleen meijerin ilmoittamien kuukausittaisten tuotantotietojen perusteella. Kuluttajille suoraan myydyin maidon osalta kansallinen maidon tuotantotuki on maksettu edelleen tuottajan ilmoittamien maidon suoramyyntimäärien perusteella.

Kansallisten tukien saamisen yhtenä yleisenä edellytyksenä on kansallisten tukien lain 3 §:n mukaan silloin, jos toimintaa harjoittaa useampi luonnollinen henkilö yhdessä tai sitä harjoitetaan yhteisömuodossa, se, että vähintään yhden maa- ja puutarhataloutta itse harjoittavan viljelijän, yhtiömiehen tai osakkaan on oltava vähintään 18-vuotias edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä. Eli toisin sanoen kun toimintaa harjoitetaan yhteisömuodossa, vähintään yhden henkilön on itse harjoitettava maa- ja puutarhataloutta. Kotieläintalouden tuen myöntämisen yhtenä edellytyksenä on kansallisten tukien lain 10 §:n 2 momentin mukaan, että hakijalla on hallinnassaan vähintään viisi hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa ja pelto ilmoitetaan kyseisen tukivuoden tukihakemuksessa. Edellä mainituista tuen myöntämisen yleisistä edellytyksistä voidaan kuitenkin poiketa kansallisten tukien lain 27 §:n nojalla, jos Maaseutuvirasto erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen mainituista tuen myöntämisen yleisistä edellytyksistä. Poikkeuksia yhteisömuodossa harjoitettavan toiminnan osalta ei ole haettu viime vuosina lainkaan. Vähimmäispinta-alavaatimuksen osalta poikkeuksia on haettu vuosittain vajaa 30 kappaletta, joista noin kolmasosa Etelä-Suomesta. Etelä-Suomessa ei enää vuoden 2015 alusta lukien myönnetä eläinten lukumäärän perusteella määräytyvää kansallista tukea. Valtaosa poikkeuksia hakeneista tiloista on ollut sellaisia tuenhakijoita, joiden päätuotan-

tosuunta on hevos- tai lammastalous. Lisäksi jotkut toimintaansa lopettamassa olleet nautatilat ovat hakeneet poikkeuslupaa eläinten lukumäärän laskennan määräytymisaikaa koskevista säännöksistä johtuen. Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän määräytymisen laskenta-aika oli vuoden 2015 alkuun asti heinäkuun alusta kesäkuun loppuun, mutta vuoden 2015 alusta lukien kotieläinten keskimääräisen lukumäärän määräytymisen laskenta-aika on kalenterivuosi, mikä poistaa toimintansa lopettavilta nautatiloilta aiemmin olleen tarpeen hakea poikkeuslupaa minimipeltopinta-alasta. Vuosittain on maksettu tukea sellaisille hevos- ja uuhitiloille, jotka ovat hakeneet poikkeuslupaa peltoalan vähimmäispinta-alavaatimuksesta ja saaneet poikkeusluvan, tilakohtaisesti keskimäärin noin 1 000 euroa vuodessa.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Toimeenpanolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaan liittyvät ohjaus- ja valvontatehtävät siirrettäisiin Elintarviketurvallisuusvirastolta Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hoidettaviksi vuoden 2016 alusta. Ehdotuksen mukaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ohjaisi ja valvoisi täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaa kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden alaan kuuluvien kasvinsuojeluaineiden osalta. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto vastaa tällä hetkellä laajasta kasvinsuojeluaineita koskevasta viranomaistehtävästä, johon kuuluu muun muassa kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja kauppaan liittyvät valvontatehtävät. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa valvotaan saman lainsäädännön noudattamista kuin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston vastuulla nykyisinkin olevassa kasvinsuojeluaineiden valvonnassa. Ehdotuksella pyritään tehostamaan viranomaistyötä ja vähentämään byrokratiaa sekä selkeyttämään tilannetta toimivaltaisen viranomaisen osalta kasvinsuojeluaineiden käyttäjien näkökulmasta katsottuna.

Toimeenpanolakia ehdotetaan muutettavaksi myös siten, että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen myöntämiin tukiin liittyviä tehtäviä voitaisiin keskittää jonkin keskuksen tai joidenkin keskusten tehtäväksi. Ehdotuksen mukaan pääsäännön mukaisesta toimivaltaisesta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta voitaisiin poiketa silloin, jos elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain nojalla toimivallasta muuta säädetään. Näin voitaisiin keskittää esimerkiksi hakemusmäärältään pienten tukien hakeminen yhteen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen tai joihinkin keskuksiin. Ehdotuksen tavoitteena on tehostaa viranomaistyötä ja yhdenmukaistaa käytäntöjä.

Toimeenpanolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset maitorekisteristä, jotka ovat tarpeen maidontuotannon perusteella myönnettävän tuen suunnittelua, hallinnointia, myöntämistä ja valvontaa varten. Maitorekisteriin merkittävät tiedot vastaisivat nykyisen maidon kiintiöjärjestelmän kiintiörekisteriin merkittäviä tietoja.

Kansallisten tukien lakia ehdotetaan täsmennettäväksi nuorille viljelijöille myönnettävän tuen osalta siten, että sitä voitaisiin myöntää enintään viiden vuoden ajan Euroopan unionin suorien tukien järjestelmässä myönnettävää nuoren viljelijän tukea vastaavasti. Ehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan eri tukijärjestelmiä. Lisäksi ehdotetaan luovuttavaksi mahdollisuudesta poiketa kotieläintalouden tukien myöntämisen edellytyksenä olevasta vähimmäispinta-alasta.

Suorien tukien lakia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että suorina tukina maksettavassa tukimäärässä otettaisiin huomioon Euroopan unionin lainsäädännön rahoituskuria koskevat säännökset.

3 Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole valtiontaloudellisia vaikutuksia. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan toimeenpano- ja ohjaustehtävien hoitamisen arvioidaan vaativan vuosittain noin 0,5 henkilötyövuotta. Valtion vuoden 2016 talousarvioesityksessä ehdotetaan kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ohjaus- ja valvontatehtävien siirtämiseen Elintarviketurvallisuusvirastolta Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hoidettavaksi liittyen Elintarviketurvallisuusviraston toimintamenomomentilta (30.20.02) siirrettäväksi 35 000 euroa momentille 32.40.05 (Turvallisuus ja kemikaaliviraston toimintamenot).

Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ja kasvinsuojeluaineita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvonnan ohjauksen keskittämällä samalle viranomaiselle pyritään tehostamaan viranomaistyötä ja vähentämään byrokratiaa. Kun valvonnan ohjaus keskittetään Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon, tämä voisi asiantuntemuksensa avulla suunnitella kokonaisvaltaisesti kasvinsuojeluaineiden valvontakokonaisuuden, jossa täydentävien ehtojen valvonta ja viraston vastuulle nykyisin kuuluva kasvinsuojeluaineiden valvonta tukisivat toisiaan.

Mahdollisuus keskittää esimerkiksi pieniin tukijärjestelmiin sisältyvien tukien myöntämiseen liittyvät tehtävät jonkin tai joidenkin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hoidettavaksi joustavoittaisi ja tehostaisi resurssienkäyttöä aluehallinnossa sekä yhdenmukaistaisi käytäntöjä. Esimerkiksi kansallisten tukien lain nojalla myönnettävää mehiläistalouden pesäkohtaista tukea haki koko maassa vuonna 2014 yhteensä noin 350 tuenhakijaa, puutarhatuotteiden varastointitukea noin 300 tuenhakijaa ja metsämarjojen ja -sienten varastointitukea 21 tuenhakijaa. Tällaisten hakemuserittien pienten tukien hakemisen keskittäminen yhteen tai joihinkin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen vähentäisi myös Maaseutuviraston työtä esimerkiksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ohjaustehtävissä sekä niiden toiminnan laadunvarmistamisessa. Mahdollisesta tukien myöntämiseen liittyvien tehtävien keskittämisestä tehtäisiin erikseen päätös ja siitä säädettäisiin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa.

Maitorekisteristä ei aiheudu lisäkustannuksia Maaseutuvirastolle tai meijereille, koska maitorekisteriin merkittävät tiedot vastaavat olemassa olevaan kiintörekisteriin merkittäviä tietoja.

Vaikka toimeenpanolain 11 §:n säännöstä kuntien tehtävistä ehdotetaan täydennettäväksi ja täsmennettäväksi pysyvän laitumen ja viherryttämistukeen liittyvän pysyvän nurmen sekä Natura-alueella sijaitsevan pysyvän nurmen ennallistamisvelvoitetta koskevan päätöksen osalta, tehtävän ei voida katsoa olevan kunnalle uusi, koska kunta myöntää suorien tukien lain nojalla myönnettävä tuet ja koska mainitut päätökset ovat osa suorien tukien myöntämisprosessia. Edellä todetun mukaisesti kuntien suorien tukien myöntämiseen liittyvät tehtävät ovat viime vuosina ja edelleen kuluvana vuonna vähentyneet hakijamäärän vähenemisestä ja sähköistä tukihakua käyttävien tuenhakijoiden määrän huomattavasta kasvusta sekä sähköiseen arkistointijärjestelmään käyttöönottamisesta johtuen. Esimerkiksi vuonna 2014 viljelijätukien pää-tukihaussa tukia haki noin 57 000 tuenhakijaa ja vuonna 2015 yhteensä noin 52 500 tuenhakijaa. Sähköisen tukihakemuksen jätti vuonna 2014 noin 60 prosenttia hakijoista, kun vastaava luku vuonna 2015 oli noin 86 prosenttia hakijoista. On mahdotonta etukäteen arvioida sitä, joudutaanko valtakunnan tasolla pysyvien nurmien määrää tarkasteltaessa ottamaan jonain vuonna käyttöön pysyvien nurmien ennallistamisvelvoite. Pysyvien laitumien säilyttämisvelvollisuus ja siihen liittyvät ennakkolupa ja ennallistamisvelvoite ovat olleet olleet voimassa vuodesta 2005 lukien eikä tuona aikana ennallistamisvelvoitetta ole otettu kertaakaan käyttöön, joskin vuonna 2015 jouduttiin ottamaan käyttöön ennakkolupamenettely pysyvän laitumen siirtämisestä muuhun käyttöön. Natura-alueella sijaitsevia pysyvän nurmen lohkoja on

koko valtakunnan alueella noin 700 kappaletta, joten on arvioitavissa, että Natura-alueella sijaitsevien pysyvien nurmien alojen osalta päätöksiä ennallistamismenettelystä jouduttaisiin tekemään koko valtakunnan tasolla tarkastellen vuositasolla korkeintaan joitain yksittäisiä kappaleita.

Tuensaajan näkökulmasta katsottuna kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan ohjaus- ja valvontatehtävän siirtämisellä Elintarviketurvallisuusvirastolta Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon ei ole vaikutusta valvontatapahtumaan tuensaajan maatilalla tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tarkastajien paikan päällä tekemiin tarkastuksiin. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnan sisältöä ei myöskään ehdoteta muutettavaksi eikä ehdotetulla viranomaistehtävän hoitamista koskevalla muutoksella ole vaikutusta esimerkiksi paikan päällä tehtävien tarkastusten lukumäärään. Toisaalta kasvinsuojeluaineisiin liittyvien valvontatehtävien keskittäminen yhden viranomaisen hoidettavaksi selkeyttää tilannetta toimivaltaisen viranomaisen osalta kasvinsuojeluaineiden käyttäjien näkökulmasta katsottuna. Joidenkin tukien myöntämiseen liittyvien tehtävien mahdollisella keskittämisellä johonkin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen tai joihinkin keskuksiin ei olisi suoranaisia vaikutuksia tuensaajien asemaan, joskin tuensaajan asema saattaisiin parantua käytäntöjen yhdenmukaistumisen johdosta.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä. Valmistelun aikana on kuultu työ- ja elinkeinoministeriötä, Elintarviketurvallisuusvirastoa, Maaseutuvirastoa ja Turvallisuus- ja kemikaalivirastoa ja mainittujen tahojen esittämiä näkemyksiä on otettu huomioon esitystä valmisteltaessa.

Hallituksen esitysluonnoksesta on pyydetty lausunto oikeusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, työ- ja elinkeinoministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Ahvenanmaan maakunnan hallitukselta, Elintarviketurvallisuusvirastolta, Maaseutuvirastolta, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta, Ahvenanmaan valtionvirastolta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, aluehallintovirastoilta, Luonnonvarakeskukselta, Maanmittauslaitokselta, Elintarviketeollisuusliitto ry:ltä, Kasvinsuojeluteollisuus ry:ltä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Suomen Kuntaliittoa, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf:ltä, Kauppapuutarhaliitto ry:ltä, Luomuliitto ry:ltä, Maidonjalostajien ja meijeritukku kauppiaiden liitto ry:ltä, Pihvikarjaliitto ry:ltä, ProAgria Keskusten Liitolta, Puutarhaliitto-Trädgårdsförbundet ry:ltä, Suomen siipikarjaliitto ry:ltä, Suomen Sikayrittäjät ry:ltä ja Svenska lantbrukssällskapens förbund rf:ltä.

Esityksestä on saatu lausunnot oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Elintarviketurvallisuusvirastolta, Maaseutuvirastolta, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta, Ahvenanmaan valtionvirastolta, Luonnonvarakeskukselta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Suomen Kuntaliitto ry:ltä, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf:ltä ja Puutarhaliitto-Trädgårdsförbundet ry:ltä.

Saaduissa lausunnoissa esitykseen suhtauduttiin pääosin myönteisesti. Suurimpaan osaan lausuntoja ei sisällynyt muutosehdotuksia lakiehdotusten sisältöön. Saatuihin lausuntoihin sisältyi joitain täsmennysehdotuksia sekä lakeihin että niiden perusteluihin, mitkä on pyritty ottamaan asian jatkovalmistelussa mahdollisuuksien mukaan huomioon. Valtiovarainministeriö katsoi lausunnossaan, ettei keskus- ja aluehallintoa koskevia muutoksia tulisi viedä eteenpäin erillisinä ilman erityisiä syitä. Saatujen lausuntojen perusteella hallituksen esityksen rakennetta on muutettu ja siitä on poistettu tarpeettomana ehdotus toimeenpanolain 16 §:n muuttamisesta.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2016 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki maatalouden tukien toimeenpanosta

6 §. Maaseutuvirasto. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto tekisi myös päätöksen kansallisten tukien lain nojalla myönnettävästä tuesta kotieläintalouden palveluille. Tehtävä ei olisi Maaseutuvirastolle uusi, koska Maaseutuvirasto tekee tälläkin hetkellä päätöksen mainitun tuen myöntämistä, vaikkei asiasta säädetä lain tasolla.

7 a §. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi *uusi 7 a §*, jossa säädettäisiin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtävistä. Ehdotuksen mukaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ohjaisi ja valvoisi täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaa kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden alaan kuuluvien kasvinsuojeluaineiden osalta eli toisin sanoen kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvontaa. Kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa valvotaan edellä sanotun mukaisesti kasvinsuojeluaineasetuksen 55 artiklan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä tarkoitettujen seikkojen noudattamista eli kasvinsuojeluaineiden asianmukaista käyttöä myyntipäällyksessä annettujen ohjeiden ja merkintöjen mukaisesti.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston valvonnan ohjaus- ja valvontatehtävä pitäisi sisällään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tarkastajien, jotka suorittavat varsinaiset maataloilla paikan päällä tehtävät tarkastukset, tekemien tarkastuskäyntien ohjauksen. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto myös kouluttaisi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tarkastajia sekä laatisi ja kokoaisi tarkastuksia varten valvontaohjeet ja muuta tarkastajien tarkastuksissa mahdollisesti tarvittavaa materiaalia sekä osallistuisi valvonnan kehittämiseen. Käytännössä Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ohjaisi vuosittain noin 550 maatilalla paikan päällä tehtävää tarkastusta, jotka elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tarkastajat suorittavat. Lisäksi Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tiedottaisi tuensaajille esimerkiksi kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen vaatimuksista ja valvonnoista.

Kasvinsuojeluaineisiin liittyvät viranomaistehtävät ovat kokonaisuus ja prosessi, joiden hoitamisen edellytyksenä on monipuolinen asiantuntemus tehoaineista, valmisteiden ominaisuuksista, niiden käytön ehdoista ja rajoituksista sekä käyttötarkoituksista ja -tavoista. Koska kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvonnassa valvotaan saman lainsäädännön noudattamista kuin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston vastuulla nykyisinkin olevassa kasvinsuojeluaineiden valvonnassa ja koska virastolla on laajalti asiantuntemusta kasvinsuojeluaineista, kasvinsuojeluaineita koskevasta lainsäädännöstä ja lainsäädännön toimeenpanosta, on perusteltua siirtää täydentävien ehtojen kasvinsuojeluaineiden valvonnan ohjaus- ja valvontatehtävät Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hoidettavaksi. Mainittujen tehtävien siirtämisellä voitaisiin myös saavuttaa synergiaetuja valvonnan suunnittelussa ja toteutuksessa sekä lisätä valvonnan vaikuttavuutta valvonnan kokonaisvaltaisella suunnittelulla. Ehdotus selkeyttäisi val-

vonnan viranomaistehtävien kokonaisuutta myös toimijoiden näkökulmasta katsoen. Ehdotettua tehtävän siirtämistä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle tukee myös Euroopan komission terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston loppuraportti, joka koski pääosaston keväällä 2014 Suomeen tekemää kasvinsuojeluaineiden hyväksymistä sekä käytön ja kaupan valvontaa koskevaa auditointia. Mainitussa loppuraportissa esitettyjen havaintojen mukaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulisi komission mukaan olla toimivaltaisena viranomaisena tietoinen kaikista tehdyistä kasvinsuojeluainevalvonnoista ja käyttää valvontatietoa hyväkseen valvonnan suunnittelussa.

8 §. *Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.* Pykälän 1 momentin 6 kohdan säännös maatalousyrittäjän opintorahan myöntävästä viranomaisesta kumottaisiin tarpeettomana, koska mainittu tukijärjestelmä on lakannut olemasta vuoden 2014 lopussa.

11 §. *Kunta.* Pykälän 1 momentin 3 a kohtaa ehdotetaan täydennettäväksi siten, että kunta tekisi päätöksen myös suorien tukien järjestelmään sisältyvästä suorien tukien lain 6 ja 6 a §:ssä tarkoitettua pysyvän laitumen ja nurmen sekä Natura-alueella sijaitsevan pysyvän nurmen ennallistamisvelvoitteesta, minkä osalta toimivaltaisesta viranomaisesta ei ole aiemmin nimenomaisesti säädetty. Pysyvän laitumen, joka Euroopan unionin lainsäädännössä korvautuu osin vuoden 2015 ja kokonaan vuoden 2016 alusta lukien pysyvällä nurmella, säilyttämisvelvollisuudesta ja siihen liittyvästä ennallistamisvelvoitteesta on säädetty Euroopan unionin lainsäädännössä osana täydentäviä ehtoja vuodesta 2003 lukien eli velvoite ei ole lainsäädännössä uusi. Kunta on toimivaltainen viranomainen kaikkien suorien tukien lain nojalla myönnettävien tukien eli perustuen, viherryttämistuen, nuoren viljelijän tuen ja tuotantosidonnaisten tukien myöntämisessä. Pysyvän nurmen säilyttämisvelvollisuus ja siihen liittyvät Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyt ennallistamista koskevat velvoitteet ja niiden sisältö ovat osa viherryttämistukea ja sen ehtoja. Koska viranomaisten tehtävistä tulee säätää lailla, lakiin ehdotetaan lisättäväksi nimenomainen säännös kunnan tehtävistä pysyvien nurmien ennallistamisvelvoitetta koskevan päätöksen osalta. Ennallistamisvelvoitteeseen liittyvät seikat ovat osa viherryttämistuen myöntämiseen ja maksamiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat jo tälläkin hetkellä kunnalle toimeenpanolain 11 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan. Tässä yhteydessä on lisäksi syytä todeta, että kunnan suorien tukien myöntämiseen liittyvät tehtävät vähenevät vuoden 2015 jälkeen, kun vielä vuoden 2015 ajan kunnilla olevat pysyvien laitumien ennakkolupiin liittyvät tehtävät lakkaavat kokonaan ja näiden tilalle tulee mahdolliset pysyvän nurmen ennallistamisvelvoitteeseen liittyvät päätökset. Kuntien suorien tukiin liittyvät tehtävät ovat viime vuosina ja kuluvana vuonna vähentyneet myös tuenhakijoiden määrän vähentymisen ja sähköisesti tukea hakevien viljelijöiden osuuden huomattavasta noususta sekä sähköiseen arkistointijärjestelmään siirtymisestä johtuen.

12 §. *Viranomaisen alueellinen toimivalta.* Pykälän 1 ja 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viranomaisen alueellisen toimivallan määräytymisen pääsäännöstä voitaisiin poiketa, jos toimivallasta muuta säädettäisiin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain nojalla. Tältä osin ehdotus vastaa esimerkiksi voimassa olevan maatalouden rakennetuista annetun lain 30 §:n ja maaseudun kehittämisen tukemisesta annetun lain (28/2014) 37 §:n säännöstä viranomaisten alueellisesta toimivallasta. Ehdotus on tarkoituksenmukainen sen vuoksi, että tällöin olisi mahdollista keskittää esimerkiksi joihinkin pieniin tukijärjestelmiin sisältyvien tukien myöntämiseen liittyvät tehtävät jollekin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tai joillekin keskuksille. Esimerkiksi kansallisten tukien lain nojalla myönnettävää metsämarjojen ja -sienten varastointitukea haki tukivuonna 2014 yhteensä 21 hakijaa ja nämä 21 tukihakemusta jätettiin kahdeksan eri elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen käsiteltäväksi. Mahdollisuus säätää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueellisesta toimivallasta toimeenpanolaissa säädetystä pääsäännöstä poiketen elinkeino-, liikenne- ja ympä-

ristökeskuksista annetulla asetuksella joustavoittaisi hallinnon järjestämistä tarpeen mukaan, tehostaisi asioiden käsittelyä ja yhdenmukaistaisi käytäntöjä.

Pykälän 2 momentista ehdotetaan lisäksi kumottavaksi tarpeettomana säännös maatalousyrittäjän opintorahan myöntävästä viranomaisesta, koska mainittu tukijärjestelmä on lakannut olemasta vuoden 2014 lopussa.

22 §. Paikan päällä tehtävä valvonta ja valvonnan laajentaminen. Koska kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaan liittyvät ohjaus- ja valvontatehtävät ehdotetaan siirrettäväksi Elintarviketurvallisuusvirastolta Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hoidettavaksi, pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valitsisi otannalla tilat kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvontaan. Maa-seutuvirasto valitsisi otannalla tilat täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvontaan kuten nykyisinkin ja Elintarviketurvallisuusvirasto muiden täydentävien ehtojen kuin edellä mainittujen täydentävien ehtojen osalta. Maaseutuvirasto on myös antanut yleistä ohjeistusta otannasta Elintarviketurvallisuusvirastolle sen suorittaessa nykyistä otantatehtäväänsä ja jatkossa Maaseutuviraston antama yleinen ohjeistus koskisi myös Turvallisuus- ja kemikaalivirastoa sen hoitaessa otantaan liittyviä tehtäviä. Tietojärjestelmistä tehtävän täydentävien ehtojen kasvinsuojeluaineiden valvontaan liittyvän valvontaotanta-ajon suorittaisi käytännössä Maanmittauslaitos Turvallisuus- ja kemikaaliviraston antamien ohjeiden mukaisesti vastaavalla tavalla kuin nykyisinkin muiden tietojärjestelmistä tehtävien valvontaotanta-ajojen osalta.

24 §. Tarkastusoikeus. Koska kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaan liittyvät ohjaus- ja valvontatehtävät ehdotetaan siirrettäväksi Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtäväksi, pykälän 1 ja 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla olisi vastaavat tarkastus- ja tiedonsaantioikeudet kuin muilla valvontaa suorittavilla viranomaisilla

26 §. Viranomaisen tiedon- ja avunsaantioikeus. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viranomaisella olisi oikeus tietojensaantiin myös eläinjalostustoiminnasta annetun lain (319/2014) 3 §:ssä tarkoitettulta kantakirjaa pitävältä yhteisöltä. Ehdotus on perusteltu muun muassa sen vuoksi, että hevoset otetaan mukaan luonnonhaittakorvauksen eläintuotantoa laskettaessa ja koska kansallisten tukien lain nojalla myönnetään Suomen pohjoisella alueella tukea muun muassa hevosille. Yhtenä hevosista kansallisesti myönnettävän tuen saamisen edellytyksenä on, että tukihakemuksen yhteydessä hevosesta ilmoitetaan tunnistusasiakirjan, jonka antaa eläinjalostustoiminnasta annetun lain 7 §:n 2 momentin mukaan kantakirjaa pitävä yhteisö, yksilöllinen tunniste. Jotta voitaisiin valvoa esimerkiksi hevosista kansallisesti myönnettävän tuen saamisen ehtojen täyttymistä, oikeus saada tietoja kantakirjaa pitäviltä yhteisöiltä on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. Hevoseläinten kantakirjaa pitäviä yhteisöjä on Suomessa tällä hetkellä kaksi eli Suomen Hippos ry ja Suomen Irlannincobyhdistys - FSIC ry.

28 §. Valvonnassa noudatettava menettely. Valvonnassa noudatettavan menettelyn yhdenmukaisuuden varmistamiseksi pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös Turvallisuus- ja kemikaaliviraston palveluksessa olevalla henkilöllä, joka suorittaa valvontaa tai osallistuu valvonnan suorittamiseen, olisi oltava tarkastusoikeuden osoittava asiakirja. Tällaiseksi katsottaisiin käytännössä esimerkiksi kyseisen viraston työntekijälleen antama virkakortti.

31 §. Tuen takaisinperintä. Pykälän 2 momentin säännöstä alimmasta määrästä, milloin takaisinperinnästä voidaan luopua, ehdotetaan muutettavaksi siten, että takaisinperinnästä voitaisiin luopua silloin, jos takaisinperittävä määrä olisi enintään 100 euroa yksittäistä tukea

kohden nykyisen alle 100 euron sijaan. Tältä osin ehdotus perustuu siihen, että suomenkielisen horisontaaliasetuksen 54 artiklan 3 kohdan säännös takaisinperittävän määrän alarajasta poikkeaa muista kieliversioista. Euroopan neuvosto on julkaissut 9 päivänä heinäkuuta 2015 oikaisun horisontaaliasetuksen eri kieliversioihin (neuvoston asiakirja 14712/14) muun muassa suomenkielisessä horisontaaliasetuksen 54 artiklan 3 kohdassa olevaa käännösvirhettä koskien ja oikaisu julkaistaan virallisessa lehdessä syksyllä 2015 sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt oikaisut eri kieliversioihin. Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin säädöksen yhdenmukaisen soveltamisen ja näin ollen yhdenmukaisen tulkinnan vaatimus edellyttää, ettei yhtä kieliversiota tarkastella irrallaan muista kieliversioista vaan että sitä tulkitaan sen laatijan todellisen tahdon ja laatijan tavoitteleman päämäärän mukaisesti ottaen huomioon muun muassa kaikilla muilla virallisilla kielillä laaditut versiot (esimerkiksi Euroopan unionin tuomioistuimen asiat C-569/08, Internetportal und Marketing ja C-52/10, Eleftheri tileorasi ja Giannikos).

8 luku. Tilatukijärjestelmän tukioikeusrekisteri. Koska lakiin ehdotetaan lisättäväksi maitorekisteriä koskevat säännökset, lain *8 luvun otsikko* ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotettua luvun sisältöä.

41 a §. Maitorekisteri. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi *uusi 41 a §*, jossa säädettäisiin maitorekisteristä. Säännös maitorekisteristä on tarpeen sen vuoksi, että maidon kiintiöjärjestelmän ja sitä koskevien säännösten — kiintiörekisteriä koskeva säännös mukaan lukien — voimassaolo on päättynyt 31 päivänä maaliskuuta 2015 ja koska Suomen pohjoisille alueille myönnetään edelleen kansallisesti rahoitettua maidontuotantoon perustuvaa tukea Suomen pohjoisilla alueilla ja koska maidontuottajille voidaan mahdollisesti myöntää myös Euroopan unionin kokonaan rahoittamaa väliaikaista poikkeuksellista tukea komission markkinajärjestelyasetuksen 219 artiklan nojalla mahdollisesti antaman delegoidun asetuksen nojalla. Ehdotetun *1 momentin* mukaan Maaseutuvirasto pitäisi maitorekisteriä, joka olisi maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa (284/2008) tarkoitettu rekisteri, maidontuotannon perusteella myönnettävää tuen suunnittelua, hallinnointia, myöntämistä ja valvontaa varten. Ehdotuksen mukaan maitorekisteriin voitaisiin merkitä vastaavat tiedot kuin mitä kiintiörekisteriin on merkitty, eli ensinnäkin maitoa tuottavan tilan yksilöintitiedot sekä tiedot maitoa tuottavan tilan haltijasta ja omistajasta, yhteystiedoista, henkilötunnuksesta tai yrityksen tunnistetiedoista. Tuotetun maidon osalta maitorekisteriin voitaisiin merkitä tiedot tuotetun ja keräilyllä markkinointiin ostetun ja hyväksytyn maidon litramäärästä, maidon rasvapitoisuudesta, maidon tuotantoajankohdasta sekä meijerin yhteystiedot ja tieto maidon meijeriin toimittamisen ajankohdasta. Maitorekisteriin voitaisiin lisäksi merkitä tiedot kuluttajille suoraan myydyn maidon litramäärästä. Maitorekisteristä voitaisiin näin ollen tarkistaa maidon tuotantotuen myöntämisen ja maksamisen perusteena olevia tuottajakohtaisia tietoja. Maidon tuotantotukea maksetaan tällä hetkellä sekä meijerin ilmoittamien kuukausittaisen tuotantotietojen perusteella että viljelijän ilmoittamien suoramyyntimaidon litramäärien perusteella.

Ehdotetun *2 momentin* mukaan maitorekisteriin voitaisiin lisäksi merkitä muita tietoja, jos kansallinen tai Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää ja tiedot ovat välttämättömiä maitorekisterin hallinnoinnin kannalta. Tältä osin ehdotus vastaa muita rekisterejä eli tukioikeusrekisteriä ja neuvontarekisteriä koskevia vastaavia lain säännöksiä. Edelleen ehdotuksen mukaan meijerin tulisi toimittaa kuukausittain maitorekisteriin tuottajakohtaiset tiedot maitoa tuottavan tilan meijeriin toimittamasta maidosta. Tältä osin kyseessä on vanha käytäntö, koska meijerit ovat tähänkin asti toimittaneet vastaavat tiedot kiintiörekisteriin ja tietojen toimittamiselle on olemassa toimivat nykyiset käytännöt eikä uusia esimerkiksi tietojärjestelmäyhteyksiä tarvitsisi rakentaa tietojen toimittamiselle.

Ehdotetun 3 momentin mukaan rekisteröityminen maitorekisteriin olisi maksutonta kuten muidenkin niiden rekistereiden osalta, mistä toimeenpanolaissa säädetään.

42 §. Viranomaisen tiedonsaantioikeus. Koska lakiin ehdotetaan lisättäväksi maitorekisteriä koskevat säännökset, lain 42 §:ää ehdotetaan muutettavaksi ensinnäkin siten, että viranomaisen tietojensaantioikeus rekistereistä kattaisi tukioikeusrekisterin tietojen lisäksi maitorekisterissä olevat tiedot. Lisäksi niihin viranomaisiin, joilla olisi oikeus saada rekistereistä tietoja, lisättäisiin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston lisäksi Luonnonvarakeskus, koska Luonnonvarakeskus tarvitsee maitorekisterin tietoja tilastointiin liittyvien lakisääteisten tehtäviensä hoitamista varten. Koska Suomen pohjoisilla alueilla maidontuotannon perusteella myönnettävät tuet rahoitetaan kansallisista varoista ja niistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, viranomaisten tietojensaantioikeus rekistereistä ulotettaisiin koskemaan myös niitä tietoja, jotka ovat tarpeen maa- ja puutarhatalouden kansallisia tukia koskevien tehtävien hoitamiseksi.

43 §. Tietojen säilyttäminen. Ehdotettujen maitorekisteriä koskevien säännösten lisäämisestä johtuen lain 43 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että rekistereissä säilytettäisiin tietoja myös kansallisessa lainsäädännössä säädetyn ajan. Kansallisesti tietojen säilyttämisestä maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa tarkoitetuissa rekistereissä säädetään yleisesti maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetun lain 12 §:ssä (Tietojen poistaminen). Mainitun pykälän mukaan maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmän tiedot poistetaan viimeistään kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun asiakasta koskevia tietoja on viimeksi käsitelty. Tietoa ei kuitenkaan poisteta, jos tiedon säilyttäminen on välttämätöntä lakiin perustuvan tehtävän hoitamiseksi, vireillä olevan asian takia, Euroopan unionin tai muun lainsäädännön mukaisen tarkastuksen suorittamiseksi tai Euroopan unionin lainsäädännössä edellytetään tiedon säilyttämistä. Tieto on mainitun pykälän mukaan kuitenkin poistettava rekisteristä välittömästi sen jälkeen, kun käsittelylle ei ole laissa säädettyä perustetta.

53 §. Viranomaisen oikeus tietojensaantiin. Koska kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaan liittyvät ohjaus- ja valvontatehtävät ehdotetaan siirrettäväksi Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtäväksi, pykälän 1 ja 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla olisi vastaavat tarkastus- ja tiedonsaantioikeudet kuin muilla valvontaa suorittavilla viranomaisilla.

1.2 Laki maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista

3 §. Hakijat. Pykälän 5 momenttia ehdotetaan tarkennettavaksi siten, lakiin lisättäisiin nimenomainen säännös siitä, että nuorille viljelijöille tarkoitettuja tukia voitaisiin myöntää enintään tukiasetuksen 50 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi. Tältä osin ehdotus perustuu komission edellä mainittuun päätökseen K(2015) 2790 lopullinen ja Suomen 13 päivänä maaliskuuta 2014 komissiolle tekemään Suomen esityksen pohjoisten alueiden maataloutta koskevan pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmän muuttamisesta. Mainitun komission päätöksen ja siihen liittyvän Suomen esityksen mukaan kansallisesti rahoitettua tukea nuorille viljelijöille myönnettäisiin pääosin samoille viljelijöille kuin Euroopan unionin suorien tukien nuorten viljelijöiden tukea. Kansallisten tukien lain nuoren viljelijän määritelmä vastaa suorien tukien lain nuoren viljelijän määritelmää. Kansallisten tukien laissa ei kuitenkaan ole nimenomaista säännöstä ajanjaksosta, jolta tukea nuorille viljelijöille voidaan myöntää. Vaikka valtioneuvoston asetuksella onkin mahdollista säätää tukien myöntämisen tarkemmista edellytyksistä mukaan lukien se ajanjakso, jolta tukea voidaan enintään myöntää, asiasta on kuitenkin asianmukaisempaa säätää lain tasolla. Tukiasetuksen 50 artiklan 5 kohdan mukaan nuoren viljelijän tukea myönnetään pääsääntöisesti kullekin viljelijälle enintään viideksi vuodeksi.

27 §. Poikkeuksien myöntäminen. Lain 27 § ehdotetaan kumottavaksi. Mainitun pykälän nojalla Maaseutuvirasto on voinut erityisestä syystä myöntää poikkeuksen joko yhteisömuotoisen toimijan osalta maa- ja puutarhatalouden harjoittamisvaatimuksesta tai kotieläintalouden tukien osalta peltoalan vähimmäispinta-alavaatimuksesta. Edellä kohdassa 1.3. sanotun mukaisesti viime vuosina ei ole haettu poikkeuksia yhteisömuodossa toimivien tuenhakijoiden osalta. Kotieläintaloudelle myönnettävien kansallisten tukien vähimmäispinta-alavaatimuksesta on viime vuosina jätetty keskimäärin vajaat 30 poikkeuslupahakemusta ja vuonna 2015 poikkeuslupahakemuksia on jätetty Maaseutuvirastoon 15 kappaletta. Poikkeuslupahakemusten käsittely Maaseutuvirastossa on vaatinut vuosittain noin yhden henkilötyökuukauden työpanoksen. Vuoden 2015 alusta lukien Etelä-Suomessa ei enää makseta eläinten lukumäärään perustuvaa kansallista tukea. Kansallisten kotieläintalouden tukien eläinten lukumäärän määräytymisajanjakso on muuttunut vuoden 2015 alusta kalenterivuodeksi, mikä poistaa esimerkiksi toimintansa lopettavien tilojen osalta tarpeen poikkeuslupien hakemiseen. Tilat, jotka ovat hakeneet ja saaneet poikkeuslupan vähimmäispinta-alavaatimuksesta, ovat valtaosin pieniä päätuotantosuunnaltaan hevos- ja lammastaloutta harjoittavia tiloja, joiden keskimääräinen kotieläintalouden kansallinen tuki on ollut noin 1 000 euroa vuodessa näiden eläinlajien osalta. Edellä sanottuun viitaten ja koska pyrkimyksenä on suunnata maatalouden tukia aktiivituloille, ehdotusta poikkeuslupamenettelystä luopumisesta voidaan pitää perusteltuna.

1.3 Laki Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle

3 §. Tukimuodot. Pykälän 1 momentin johdantokappaletta ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että aktiiviviljelijälle maksettavien suorien tukien rahamäärässä otettaisiin huomioon, mitä horisontaaliasetuksen 26 artiklassa säädetään. Horisontaaliasetus on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa oikeutta, mutta suorien tukien lain säännöstä ehdotetaan kuitenkin tarkennettavaksi kansallisen lainsäädännön selkeyttämiseksi. Horisontaaliasetuksen 26 artiklassa (Rahoituskuri) säädetään rahoituskurimekanismista, jota sovelletaan silloin, kun ennusteet osoittavat Euroopan unionin monivuotisen rahoituskehysten vuotuisen enimmäismäärän ylittyvän jonain varainhoitovuonna. Eurooppa-neuvoston kokouksessa 7–8 helmikuuta 2013 vahvistettiin monivuotista rahoituskehystä (2014–2020) koskevat päätelmät, minkä lisäksi todettiin tarve sisällyttää monivuotiseen rahoituskehykseen maatalousalan kriisivaraus, jonka tarkoituksena on mahdollistaa tuki maataloustuotteiden tuotantoon ja jakeluun vaikuttavissa merkittävyissä kriiseissä. Tukiasetuksen 8 artiklan mukaan Euroopan unionin rahoituskurin soveltamisraja on 2 000 euroa. Horisontaaliasetuksen 26 artiklan 5 kohdan mukaan se osa maatalouden kriisivarausten rahoituksesta, jota ei käytetä tietyntä Euroopan unionin varainhoitovuonna, palautetaan takaisin suorien tukien rahoitukseen. Jos tietyntä kalenterivuonna ei käytetä mukautettuja määriä, nämä määrät palautetaan seuraavana kalenterivuonna suoria tukia saaville komission jäsenvaltioille osoittaman määrärahan rajoissa. Vuonna 2013 Suomelle osoitettujen suorien tukien määrästä leikattiin Euroopan unionin rahoituskuria koskevista säännöksistä johtuen yhteensä noin 11 miljoonaa euroa. Komission 24 päivänä marraskuuta 2014 antaman komission täytäntönnäpöasetuksen varainhoitovuodelta 2014 siirrettyjen määrärahojen takaisinmaksusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti (EU) N:o 1259/2014 artiklan 1 ja asetuksen liitteen mukaan Suomelle palautetaan vuonna 2015 vuoden 2014 tukena edellisenä vuonna suorien tukien määrästä leikattu noin 11 miljoonan euron suuruinen määrä suoriin tukiin.

2 Voimaantulo

Lakien ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016. Ennen lakien voimaantuloa vireille tullessiin hakemuksiin sovellettaisiin kuitenkin lakien voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Toimeenpanolain muutoksen voimaan tullessa vireillä olevat valvontatehtävät hoidettaisiin loppuun lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Siten esimerkiksi Elintarviketurvallisuusvirasto hoitaisi loppuun asti vuonna 2015 tehtyihin kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvontaan liittyvät tehtävänsä laadittavat raportit mukaan lukien.

3 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Toimeenpanolailla kumottiin aiemmin voimassa olleet, perustuslain näkökulmasta ongelmallisina pidetyt maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettu laki (1336/1992) ja Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki (1100/1994). Toimeenpanolain säätämisen yhteydessä lain tasolle nostettiin sellaisia esimerkiksi valvontaa ja valvontaseuraamuksia koskevia säännöksiä, joista aiemmin säädettiin ainoastaan asetustasolla, vaikka perustuslain näkökulmasta katsottuna asia olisi edellyttänyt lain tasoista perussäännöstä. Toimeenpanolakia valmisteltaessa kiinnitettiin myös huomiota asetuksenantovaltuuksien tarkkarajaisuuteen ja otettiin huomioon perustuslakivaliokunnan edellyttämä säädöstason arviointi kokonaisuudessaan. Tähän hallituksen esitykseen ei sisälly ehdotuksia uusista asetuksenantovaltuuksista.

Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle ehdotettujen tehtävien hoitamiseen liittyvät muun muassa viraston tarkastus- ja tietojensaantioikeuksiin liittyvät ehdotukset vastaavat muiden viranomaisten toimeenpanolaissa säädettyjä tarkastus- ja tietojen saantioikeutta eikä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle ehdoteta laajempia valtuuksia kuin muille toimeenpanolaissa tarkoitetuille viranomaisille. Viranomaisen oikeus ja velvollisuus tehdä tarkastuksia ja saada valvontatehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot muun muassa tuenhakijalta tai muulta sellaiselta taholta, joilla hallussaan on valvonnan suorittamisen kannalta tarpeellisia tietoja, perustuvat Euroopan unionin lainsäädäntöön.

Katsotaan, että ehdotetut lait voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisjärestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 8 §:n 1 momentin 6 kohta;
muutetaan 6 §:n 2 momentti, 11 §:n 1 momentin 3 a kohta, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 22 §:n 2 momentti, 24 §:n 1 ja 3 momentti, 26 §:n 1 momentti, 28 §:n 1 momentti, 31 §:n 2 momentti, 8 luvun otsikko, 42 ja 43 § ja 53 §:n 1 ja 4 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 2 momentti laissa 1361/2014, 11 §:n 1 momentin 3 a kohta laissa 1365/2014, 12 §:n 1 momentti laissa 501/2014, 12 §:n 2 momentti osaksi laissa 1361/2014, 42 § laissa 584/2014 ja 43 § laissa 1358/2014; sekä
lisätään lakiin uusi 7 a ja 41 a § seuraavasti:

6 §

Maaseutuvirasto

Maaseutuvirasto tekee päätöksen kansallisten tukien lain 6 §:n 2 kohdassa tarkoitettusta kuljetusavustuksesta ja tuesta kotieläintalouden palveluille sekä eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n mukaisesta ympäristökorvauksesta, kun korvauksen perusteena on viimeksi mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettu alkuperäiskasvien varmuuskoelmien ylläpitoa koskeva sopimus tai alkuperäisrotujen perimän säilytystä koskeva sopimus. Asian käsittelyyn Maaseutuvirastossa sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

7 a §

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto

Poiketen siitä, mitä 7 §:ssä säädetään, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ohjaa ja valvoo täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaa kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden alaan kuuluvien kasvinsuojeluaineiden osalta.

11 §

Kunta

Kunta tekee päätöksen:

3 a) suorien tukien lain 5 §:ssä tarkoitettun ennakkoluvan myöntämisestä sekä 6 ja 6 a §:ssä tarkoitettusta ennallistamisvelvoitteesta;

12 §

Viranomaisen alueellinen toimivalta

Jollei elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) nojalla toimivallasta muuta säädetä, toimivaltainen on se 8—11 §:ssä tarkoitettu viranomainen, jonka toimialueella maatilan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella pääosa maatilan pelloista sijaitsee.

Edellä 1 momentista poiketen toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jollei elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain nojalla toimivallasta muuta säädetä, on se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueella:

- 1) investointi toteutetaan, jos hakemus koskee ei-tuotannollista investointia;
- 2) sopimuksen kohteena oleva alue sijaitsee, jos ympäristösopimuksen hakija on eräistä ohjelmaoperusteisista viljelijätyistä annetun lain 5 §:n 5 momentissa tarkoitettu rekisteröity yhdistys tai vesioikeudellinen yhteisö;
- 3) tuotteiden varasto sijaitsee, jos hakemus koskee metsämarjojen ja sienten varastointitukea;
- 4) mehiläistalouden harjoittajan toimintapiste sijaitsee, jos hakemus koskee mehiläistalouden tukea.

22 §

Paikan päällä tehtävä valvonta ja valvonnan laajentaminen

Maaseutuvirasto valitsee otannalla tilat täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvontaan. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valitsee otannalla tilat kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvontaan. Elintarviketurvallisuusvirasto valitsee otannalla tilat valvontaan muiden täydentävien ehtojen osalta.

24 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, Elintarviketurvallisuusvirastolla, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla, Ahvenanmaan valtionvirastolla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja aluehallintovirastolla on oikeus suorittaa tässä laissa tarkoitetun tuen ja täydentävien ehtojen valvomiseksi tuenhakijoihin ja -saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Jos tuen saamisen edellytysten valvonta tätä edellyttää, tarkastus saadaan suorittaa teurastamossa ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavassa yrityksessä.

Elintarviketurvallisuusvirastolla ja Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla on oikeus olla läsnä toisen viranomaisen suorittamissa tuenhakijoihin tai -saajiin kohdistuvissa tarkastuksissa ja seurata niiden suorittamista.

26 §

Viranomaisen tiedon- ja avunsaantioikeus

Viranomaisella on oikeus saada tuenhakijalta tai tämän edustajalta valvonnan suorittamiseksi tarpeelliset asiakirjat ja tiedot. Asiakirjoilla tarkoitetaan myös automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muulla tavalla luotua tai säilytettyä aineistoa. Viranomaisella on vastaava oikeus saada tietoja teurastamoilta, maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavilta yrityksiltä, eläinjalostustoiminnasta annetun lain (319/2014) 3 §:ssä tarkoitetulta kantakirjaa pitävältä yhteisöltä ja paliskunnilta. Tuenhakijan sekä edellä tarkoitetun teurastamon ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavan yrityksen on sallittava näytteiden ottaminen tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa. Aineisto ja näytteet on luovutettava korvauksetta.

28 §

Valvonnassa noudatettava menettely

Valvontaa suorittavalla henkilöllä on oltava Maaseutuviraston antama valvontapassi taikka Maaseutuviraston, Elintarviketurvallisuusviraston, Turvallisuus- ja kemikaaliviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, aluehallintoviraston tai Ahvenanmaan valtionviraston antama tarkastusoikeuden osoittava asiakirja. Valvontapassi tai asiakirja on pyydettyessä esitettävä tuenhakijalle tai tämän edustajalle ennen valvonnan aloittamista.

31 §

Tuen takaisinperintä

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle tuensaaajalle, kaikki tuensaaajat vastaavat yhteisvastuullisesti tuen maksamisesta. Takaisinperinnästä voidaan luopua, jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa ilman korkoja tuensaaajaa ja myönnettyä yksittäistä tukea kohden.

8 luku

Tukioikeusrekisteri ja maitorekisteri

41 a §

Maitorekisteri

Maaseutuvirasto pitää maitorekisteriä maidontuotannon perusteella myönnettävän tuen suunnittelua, hallinnointia, myöntämistä ja valvontaa varten. Maitorekisteri on maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa tarkoitettu rekisteri.

Maitorekisteriin voidaan merkitä seuraavat tiedot:

- 1) maitoa tuottavan tilan yksilöintitiedot;
- 2) maitoa tuottavan tilan haltija ja omistaja, yhteystiedot, henkilötunnus tai yrityksen tunnistetiedot;
- 3) tuotetun ja keräilylly markkinointiin ostetun ja hyväksytyn maidon litramäärä;

- 4) maidon rasvapitoisuus;
- 5) maidon tuotantoajankohta;
- 6) meijerin yhteystiedot ja maidon meijeriin toimittamisen ajankohta;
- 7) kuluttajille suoraan myydyin maidon litramäärä.

Rekisteriin voidaan lisäksi merkitä muita tietoja, jos kansallinen tai Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää ja tiedot ovat välttämättömiä maitorekisterin hallinnoinnin kannalta. Meijerin tulee toimittaa kuukausittain maitorekisteriin tuottajakohtaiset tiedot maitoa tuottavan tilan meijeriin toimittamasta maidosta.

Rekisteröityminen maitorekisteriin on maksutonta.

42 §

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, 39 §:ssä tarkoitettulla todentamisviranomaisella, Elintarviketurvallisuusvirastolla, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla, Luonnonvarakeskuksella, Maanmittauslaitoksella, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilla, aluehallintovirastoilla, Ahvenanmaan valtionvirastolla sekä kuntien viranomaisilla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada 41 ja 41 a §:ssä tarkoitetuista rekistereistä niille laissa säädettyjen Euroopan unionin suoria tukia ja maa- ja puutarhatalouden kansallisia tukia koskevien tehtävien hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

43 §

Tietojen säilyttäminen

Tiedot säilytetään 41 ja 41 a §:ssä tarkoitetuissa rekistereissä kansallisessa tai Euroopan unionin lainsäädännössä säädetyn ajan tai niin kauan kuin niiden käyttö tukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa muutoin on välttämätöntä.

53 §

Viranomaisen oikeus tietojensaantiin

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, Elintarviketurvallisuusvirastolla, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla sekä muulla toimivaltaisella viranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada valtion ja kunnan viranomaiselta sellaisia hakijaa, tämän taloudellista asemaa ja liike- tai ammattitoimintaa tai muuta tuen kannalta merkityksellistä olosuhdetta koskevia tietoja, jotka ovat tukea koskevan asian käsittelemiseksi välttämättömiä.

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto ja Turvallisuus- ja kemikaalivirasto saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa Euroopan unionin asianomaisille toimielimille muutoin salassa pidettävän, tämän lain toimeenpanossa saadun tiedon, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan unionin lainsäädäntöä on noudatettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat valvontatehtävät hoidetaan loppuun tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

2.

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 27 §, sellaisena kuin se on laeissa 430/2007 ja 283/2008, sekä
muutetaan 3 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1357/2014, seuraavasti:

3 §

Hakijat

Nuorille viljelijöille tarkoitettuja tukia voidaan myöntää enintään 2 §:n 14 kohdassa mainitun asetuksen 50 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi luonnollisille henkilöille tai näiden muodostamille ryhmille. Jos hakijana on yhteisö, määräysvallan yhteisössä tulee olla yhdellä tai useammalla nuorella viljelijällä. Muille ryhmille tukea voidaan myöntää vain, jos kaikki viljelijät, jäsenet tai osakkaat ovat nuoria viljelijöitä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3.

Laki

Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain (193/2013) 3 §:n 1 momentin johdantokappale, sellaisena kuin se on laissa 1356/2014, seuraavasti:

3 §

Tukimuodot

Aktiiviviljelijälle voidaan myöntää ottaen huomioon, mitä horisontaaliasetuksen 26 artiklassa säädetään perustukea, viherryttämistukea ja nuoren viljelijän tukea sekä seuraavia tuotantosidonnaisia tukia:

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2015

Pääministerin sijainen, ulkoasiainministeri

Timo Soini

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen

1.

Laki

maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 8 §:n 1 momentin 6 kohta;
muutetaan 6 §:n 2 momentti, 11 §:n 1 momentin 3 a kohta, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 22 §:n 2 momentti, 24 §:n 1 ja 3 momentti, 26 §:n 1 momentti, 28 §:n 1 momentti, 31 §:n 2 momentti, 8 luvun otsikko, 42 ja 43 § ja 53 §:n 1 ja 4 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 2 momentti laissa 1361/2014, 11 §:n 1 momentin 3 a kohta laissa 1365/2014, 12 §:n 1 momentti laissa 501/2014, 12 §:n 2 momentti osaksi laissa 1361/2014, 42 § laissa 584/2014 ja 43 § laissa 1358/2014; sekä
lisätään lakiin uusi 7 a ja 41 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Maaseutuvirasto

Maaseutuvirasto

Maaseutuvirasto tekee päätöksen kansallisten tukien lain 6 §:n 2 kohdassa tarkoitettusta kuljetusavustuksesta sekä eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n mukaisesta ympäristökorvauksesta, kun korvauksen perusteena on mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettu alkuperäiskasvien varmuuskokeiden ylläpitoa koskeva sopimus tai alkuperäisrotujen perimän säilytystä koskeva sopimus. Asian käsittelyyn Maaseutuvirastossa sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

Maaseutuvirasto tekee päätöksen kansallisten tukien lain 6 §:n 2 kohdassa tarkoitettusta kuljetusavustuksesta *ja tuesta kotieläintalouden palveluille* sekä eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n mukaisesta ympäristökorvauksesta, kun korvauksen perusteena on *viimeksi* mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettu alkuperäiskasvien varmuuskokeiden ylläpitoa koskeva sopimus tai alkuperäisrotujen perimän säilytystä koskeva sopimus. Asian käsittelyyn Maaseutuvirastossa sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 a §

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto

Poiketen siitä, mitä 7 §:ssä säädetään, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ohjaa ja valvoo täydentävien ehtojen noudattamisen valvontaa kansanterveyden sekä eläinten ja kasvien terveyden alaan kuuluvien kasvin-suojeluaineiden osalta.

8 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekee päätöksen:

6) maatalousyrittäjien opintorahan myöntämisestä;

8 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekee päätöksen:

(kumotaan)

11 §

Kunta

Kunta tekee päätöksen:

3 a) suorien tukien lain 5 §:ssä tarkoitetun ennakkoluvan myöntämisestä;

11 §

Kunta

Kunta tekee päätöksen:

3 a) suorien tukien lain 5 §:ssä tarkoitetun ennakkoluvan myöntämisestä sekä 6 ja 6 a §:ssä tarkoitetusta ennallistamisvelvoitteesta;

12 §

Viranomaisen alueellinen toimivalta

Toimivaltainen on se 8—11 §:ssä tarkoitettu viranomainen, jonka toimialueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

Edellä 1 momentista poiketen toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella:

12 §

Viranomaisen alueellinen toimivalta

Jollei elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) nojalla toimivallasta muuta säädetä, toimivaltainen on se 8—11 §:ssä tarkoitettu viranomainen, jonka toimialueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, toimivaltainen on se viranomainen, jonka toimialueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

Edellä 1 momentista poiketen toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jollei elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) nojalla toimivallasta muuta säädetä, on se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialu-

Voimassa oleva laki

1) investointi toteutetaan, jos hakemus koskee ei-tuotannollista investointia;

2) sopimuksen kohteena oleva alue sijaitsee, jos ympäristösopimuksen hakija on eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäituista annetun lain 5 §:n 5 momentissa tarkoitettu rekisteröity yhdistys tai vesioikeudellinen yhteisö;

3) tuotteiden varasto sijaitsee, jos hakemus koskee metsämarjojen ja sienten varastointitukea;

4) mehiläistalouden harjoittajan toimintapiste sijaitsee, jos hakemus koskee mehiläistalouden tukea;

5) *hakijan asuinpaikkakunta sijaitsee, jos hakemus koskee maatalousyrittäjien opintorahaa eikä hakija ole ryhtynyt harjoittamaan maataloutta.*

22 §

Paikan päällä tehtävä valvonta ja valvonnan laajentaminen

Maaseutuvirasto valitsee otannalla tilat täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvontaan. Elintarviketurvallisuusvirasto valitsee otannalla tilat valvontaan muiden täydentävien ehtojen osalta.

24 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, Elintarviketurvallisuusvirastolla, Ahvenanmaan valtionvirastolla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja aluehallintovirastolla on oikeus suorittaa tässä laissa tarkoitetun tuen ja täydentävien ehtojen valvomiseksi tuenhakijoihin ja -saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Jos tuen saamisen edellytysten valvonta tätä edellyttää, tarkastus saa-

Ehdotus

eella:

1) investointi toteutetaan, jos hakemus koskee ei-tuotannollista investointia;

2) sopimuksen kohteena oleva alue sijaitsee, jos ympäristösopimuksen hakija on eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäituista annetun lain 5 §:n 5 momentissa tarkoitettu rekisteröity yhdistys tai vesioikeudellinen yhteisö;

3) tuotteiden varasto sijaitsee, jos hakemus koskee metsämarjojen ja sienten varastointitukea;

4) mehiläistalouden harjoittajan toimintapiste sijaitsee, jos hakemus koskee mehiläistalouden tukea.

22 §

Paikan päällä tehtävä valvonta ja valvonnan laajentaminen

Maaseutuvirasto valitsee otannalla tilat täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvontaan. *Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valitsee otannalla tilat kasvinsuojeluaineiden täydentävien ehtojen valvontaan.* Elintarviketurvallisuusvirasto valitsee otannalla tilat valvontaan muiden täydentävien ehtojen osalta.

24 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, Elintarviketurvallisuusvirastolla, *Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla*, Ahvenanmaan valtionvirastolla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja aluehallintovirastolla on oikeus suorittaa tässä laissa tarkoitetun tuen ja täydentävien ehtojen valvomiseksi tuenhakijoihin ja -saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Jos tuen saamisen edellytysten

Voimassa oleva laki

daan suorittaa teurastamossa ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavassa yrityksessä.

Elintarviketurvallisuusvirastolla on oikeus olla läsnä toisen viranomaisen suorittamissa tuenhakijoihin tai -saajiin kohdistuvissa tarkastuksissa ja seurata niiden suorittamista.

26 §

Viranomaisen tiedon- ja avunsaantioikeus

Viranomaisella on oikeus saada tuenhakijalta tai tämän edustajalta valvonnan suorittamiseksi tarpeelliset asiakirjat ja tiedot. Asiakirjoilla tarkoitetaan myös automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muulla tavalla luotua tai säilytettyä aineistoa. Viranomaisella on vastaava oikeus tietojensaantiin teurastamoilta, maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavilta yrityksiltä ja paliskunnilta. Tuenhakijan sekä edellä tarkoitetun teurastamon ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavan yrityksen on sallittava näytteiden ottaminen tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa. Aineisto ja näytteet on luovutettava korvauksetta.

28 §

Valvonnassa noudatettava menettely

Valvontaa suorittavalla henkilöllä on oltava Maaseutuviraston antama valvontapassi taikka Maaseutuviraston, Elintarviketurvallisuusviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, aluehallintoviraston tai Ahvenanmaan valtionviraston antama tarkastusoikeuden osoittava asiakirja. Valvontapassi tai asiakirja on pyydettyä esitettävä tuenhakijalle tai tämän edustajalle ennen valvonnan aloittamista.

Ehdotus

valvonta tätä edellyttää, tarkastus saadaan suorittaa teurastamossa ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavassa yrityksessä.

Elintarviketurvallisuusvirastolla ja Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla on oikeus olla läsnä toisen viranomaisen suorittamissa tuenhakijoihin tai -saajiin kohdistuvissa tarkastuksissa ja seurata niiden suorittamista.

26 §

Viranomaisen tiedon- ja avunsaantioikeus

Viranomaisella on oikeus saada tuenhakijalta tai tämän edustajalta valvonnan suorittamiseksi tarpeelliset asiakirjat ja tiedot. Asiakirjoilla tarkoitetaan myös automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muulla tavalla luotua tai säilytettyä aineistoa. Viranomaisella on vastaava oikeus saada tietoja teurastamoilta, maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavilta yrityksiltä, eläinjalostustoiminnasta annetun lain (319/2014) 3 §:ssä tarkoitetulta kantakirjaa pitävältä yhteisöltä ja paliskunnilta. Tuenhakijan sekä edellä tarkoitetun teurastamon ja maataloustuotteiden jalostusta tai välittämistä harjoittavan yrityksen on sallittava näytteiden ottaminen tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa. Aineisto ja näytteet on luovutettava korvauksetta.

28 §

Valvonnassa noudatettava menettely

Valvontaa suorittavalla henkilöllä on oltava Maaseutuviraston antama valvontapassi taikka Maaseutuviraston, Elintarviketurvallisuusviraston, Turvallisuus- ja kemikaaliviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, aluehallintoviraston tai Ahvenanmaan valtionviraston antama tarkastusoikeuden osoittava asiakirja. Valvontapassi tai asiakirja on pyydettyä esitettävä tuenhakijalle tai tämän edustajalle ennen valvonnan aloittamista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

31 §

Tuen takaisinperintä

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle tuensaajalle, kaikki tuensaajat vastaavat yhteisvastuullisesti tuen maksamisesta. Takaisinperinnästä voidaan luopua, jos takaisinperittävä määrä on alle 100 euroa ilman korkoja tuensaajaa ja myönnettyä yksittäistä tukea kohden.

8 luku

Tilatukijärjestelmän tukioikeusrekisteri

31 §

Tuen takaisinperintä

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle tuensaajalle, kaikki tuensaajat vastaavat yhteisvastuullisesti tuen maksamisesta. Takaisinperinnästä voidaan luopua, jos takaisinperittävä määrä on *enintään* 100 euroa ilman korkoja tuensaajaa ja myönnettyä yksittäistä tukea kohden.

8 luku

Tukioikeusrekisteri ja maitorekisteri

41 a §

Maitorekisteri

Maaseutuvirasto pitää maitorekisteriä maidontuotannon perusteella myönnettävän tuen suunnittelua, hallinnointia, myöntämistä ja valvontaa varten. Maitorekisteri on maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa tarkoitettu rekisteri.

Maitorekisteriin voidaan merkitä seuraavat tiedot:

- 1) maitoa tuottavan tilan yksilöintitiedot;
- 2) maitoa tuottavan tilan haltija ja omistaja, yhteystiedot, henkilötunnus tai yrityksen tunnistetiedot;
- 3) tuotetun ja keräilyyn markkinointiin ostetun ja hyväksytyn maidon litramäärä;
- 4) maidon rasvapitoisuus;
- 5) maidon tuotantoajankohta;
- 6) meijerin yhteystiedot ja maidon meijeriin toimittamisen ajankohta;
- 7) kuluttajille suoraan myydyn maidon litramäärä.

Rekisteriin voidaan lisäksi merkitä muita tietoja, jos kansallinen tai Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää ja tiedot ovat välttämättömiä maitorekisterin hallinnoinnin kannalta. Meijerin tulee toimittaa kuukausittain maitorekisteriin tuottajakohtaiset tiedot maitoa tuottavan tilan meijeriin toimittamasta maidosta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Rekisteröityminen maitorekisteriin on maksutonta.

42 §

42 §

*Viranomaisen tiedonsaantioikeus**Viranomaisen tiedonsaantioikeus*

Maa- ja metsätalousministeriöllä, 39 §:ssä tarkoitettulla todentamisviranomaisella, Elin-
tarvike- ja turvallisuusvirastolla, Maanmittaus-
laitoksella, elinkeino-, liikenne- ja ympäristö-
keskuksilla, aluehallintovirastoilla, Ahven-
anmaan valtionvirastolla sekä kuntien vi-
ranomaisilla on salassapitosäännösten estä-
mättä oikeus saada rekisteristä niille laissa
säädettyjen Euroopan unionin suoria tukia
koskevien tehtävien hoitamiseksi tarvittavat
tiedot.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, 39 §:ssä
tarkoitettulla todentamisviranomaisella, Elin-
tarvike- ja turvallisuusvirastolla, *Turvallisuus- ja
kemikaalivirastolla, Luonnonvarakeskuksel-
la*, Maanmittauslaitoksella, elinkeino-, lii-
kenne- ja ympäristökeskuksilla, aluehallinto-
virastoilla, Ahvenanmaan valtionvirastolla
sekä kuntien viranomaisilla on salassapito-
säännösten estämättä oikeus saada *41 ja
41 a §:ssä* tarkoitetuista rekistereistä niille
laissa säädettyjen Euroopan unionin suoria
tukia *ja maa- ja puutarhatalouden kansalli-
sia tukia* koskevien tehtävien hoitamiseksi
tarvittavat tiedot.

43 §

43 §

*Tietojen säilyttäminen**Tietojen säilyttäminen*

Tiedot säilytetään rekisterissä Euroopan
unionin lainsäädännössä säädetyn ajan tai
niin kauan kuin niiden käyttö tukiasetuksen
edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnis-
sa muutoin on välttämätöntä.

Tiedot säilytetään *41 ja 41 a §:ssä* tarkoite-
tuissa rekistereissä kansallisessa tai Euroo-
pan unionin lainsäädännössä säädetyn ajan
tai niin kauan kuin niiden käyttö tukiasetuk-
sen edellyttämässä tukioikeuksien hallin-
noinnissa muutoin on välttämätöntä.

53 §

53 §

*Viranomaisen oikeus tietojensaantiin**Viranomaisen oikeus tietojensaantiin*

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseu-
tuvirastolla, Elin- ja turvallisuusvirastolla
sekä muulla toimivaltaisella viranomaisella
on oikeus salassapitosäännösten estämättä
saada valtion ja kunnan viranomaiselta sellai-
sia hakijaa, tämän taloudellista asemaa ja lii-
ke- tai ammattitoimintaa tai muuta tuen kan-
nalta merkityksellistä olosuhdetta koskevia
tietoja, jotka ovat tukea koskevan asian käsit-
telemiseksi välttämättömiä.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseu-
tuvirastolla, Elin- ja turvallisuusvirastolla,
Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla sekä
muulla toimivaltaisella viranomaisella on oi-
keus salassapitosäännösten estämättä saada
valtion ja kunnan viranomaiselta sellaisia ha-
kijaa, tämän taloudellista asemaa ja liike- tai
ammattitoimintaa tai muuta tuen kannalta
merkityksellistä olosuhdetta koskevia tietoja,
jotka ovat tukea koskevan asian käsittelemi-
seksi välttämättömiä.

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutu-
virasto ja Elin- ja turvallisuusvirasto saa
salassapitosäännösten estämättä luovuttaa

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutu-
virasto, *Elin- ja turvallisuusvirasto ja
Turvallisuus- ja kemikaalivirasto* saa salas-

Voimassa oleva laki

Euroopan unionin asianomaisille toimielimille muutoin salassa pidettävän, tämän lain toimeenpanossa saadun tiedon, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan unionin lainsäädäntöä on noudatettu.

Ehdotus

sapitosäännösten estämättä luovuttaa Euroopan unionin asianomaisille toimielimille muutoin salassa pidettävän, tämän lain toimeenpanossa saadun tiedon, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan unionin lainsäädäntöä on noudatettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat valvontatehtävät hoidetaan loppuun tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

2.

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 27 §, sellaisena kuin se on laeissa 430/2007 ja 283/2008, sekä
muutetaan 3 §:n 5 momentti, sellaisena kuin ne ovat laissa 1357/2014, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Hakijat

Hakijat

Nuorille viljelijöille tarkoitettuja tukia voidaan myöntää luonnollisille henkilöille tai näiden muodostamille ryhmille. Jos hakijana on yhteisö, määräysvalta yhteisössä tulee olla yhdellä tai useammalla nuorella viljelijällä. Muille ryhmille tukea voidaan myöntää vain, jos kaikki viljelijät, jäsenet tai osakkaat ovat nuoria viljelijöitä.

Nuorille viljelijöille tarkoitettuja tukia voidaan myöntää *enintään 2 §:n 14 kohdassa mainitun asetuksen 50 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi* luonnollisille henkilöille tai näiden muodostamille ryhmille. Jos hakijana on yhteisö, määräysvalta yhteisössä tulee olla yhdellä tai useammalla nuorella viljelijällä. Muille ryhmille tukea voidaan myöntää vain, jos kaikki viljelijät, jäsenet tai osakkaat ovat nuoria viljelijöitä.

27 §

(kumotaan)

Poikkeuksien myöntäminen

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetyistä muista kuin ikää koskevista edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon yritysmuodon erityispiirteet, tuotannon aiempi tukikelpoisuus sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä

Voimassa oleva laki

Ehdotus

myöntää hakijalle poikkeuksen 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon hakijan mahdollisuus hankkia kohtuullisella etäisyydellä tarvittava määrä viljelykseen soveltuvaa peltoa, kotieläintalouden harjoittaminen tulonhankkimistarkoituksessa sekä muut vastaavat seikat.

Tässä pykälässä tarkoitettua poikkeusta tulee hakea vuosittain Maaseutuviraston määräämänä ajankohtana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3.

Laki

Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain (193/2013) 3 §:n 1 momentin johdantokappale, sellaisena kuin se on laissa 1356/2014, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Tukimuodot

Aktiivilijälle voidaan myöntää perustukea, viherryttämistukea ja nuoren viljelijän tukea sekä seuraavia tuotantosidonnaisia tukia:

Ehdotus

3 §

Tukimuodot

Aktiivilijälle voidaan myöntää *ottaen huomioon, mitä horisontaalasetuksen 26 artiklassa säädetään* perustukea, viherryttämistukea ja nuoren viljelijän tukea sekä seuraavia tuotantosidonnaisia tukia:

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*

*Tämän lain voimaan tullessa vireillä ole-
viin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voi-
maan tullessa voimassa olleita säännöksiä.*